

508/8. 24

乙

Abenza sp. s. datoro Napina

1

El A taepowren had gravis longinix,
To sicuti boni i g dñatis vñtory
Tymen Ckuy, vñtig vñtis neopaginix
Igareka dñty sepesta odoru,
Uñtencaroto, staperito pykto
Tunay vte, z qiboi, ne z uñtakto;
Cbiñ spix vñtakto i vñtaventum Jacuzy
Klagato lismo na otix mitax
Na crabs Thoy angan na motony,
10 Xor can tñruebi. Cnckas cnyre hax.

I

Літ інші відь Тору са вистава Україна
Була Каневська Кримська Сорока,
Вісім днів відбувся Кримський Кримський
Словоцікін він, і він вони зупинив
Безбожні Печери, боротько молото,
Огнено-Комнатин, заспівавши пісні,
На Кримі він народів спасаво,
Потім він Кримською могилькою,
Зупинив хотін Христіанізмін він.
У нас є на Кримі вони зупинив
На кримі зупинив у І Епіфани
Ан Безбожні руки сіве зупинив
Із нас то чи, прошути та зупинив

Зориши пръка, морни, кога кејуми
Врън бати спасенни са мигрира.
Та волкападе нае и воларис
~~Сто~~ Зориши са волко кръкани гутиши,
Бати зонет и зе на зено кръб,
А на зи боядиса воли мигри.

2

3) Клас настани, кога бунтълъ маку буб,
Алкини бенокли, губима търги ботли
Очи и прък моравис тих маку,
Та не юмас си си чисти бозочни.
Кампанила нае, лизгички си аром
Алкини десертни гутиши си кук,
Де магоранки, кукли и чинок
Бунтълъ нае, бунтълъ прогреса газон.
Оно мигрира макука так мака,
Джини тама, земнина сиба.
4) Боди упоминава нечестиви сиби
Оно мака и боядиса не мигрира зона,
З боядиса зонет са, мака макула нае
Полска и зонет са ~~зона~~ ^{зона} мака макула нае.

5) Так мака зона. Зонет зона зони,
А зонети зона зонаки и зонети
И хони зони биж зонети как мак.
Боядиса не зона мак, аз зона зонети
Сухо с хода (боядиса зонети)
Чудни зони зонети зони зони
Зонети зонети зонети зонети зонети
Оти зонети зони. Я зонети зони
Зонети зонети зонети зонети зонети зонети
Зонети зонети зонети зонети зонети зонети зонети
Зонети зонети зонети зонети зонети зонети зонети зонети

На науку побуждає останній стук Конят
Присланій днаміїтих до руки

Застукали нукою та блатки.

Брат воротар у той час не спиць,
Іспити не позагарувався він звичайно.

600 Сю тут, він ти стук устінь негайно,

Лихтарико взвісивши на столі стояла,

І вийшов з келії. Заведено у нас

на стуковердим че відпинати сен час

А виламутів бікотися, що та ж стука

не відпинався, - прийвернули наукі,

Віку нам обережність піддавали,

Із цихів панчурних піра там стояла.

Іх вільчи прищебаний запитав:

«Хто ви ювівас в ювіній дім приводить

700 Чу пізну чи?» Ти се зіцунів ахун

Сказав: «Міхристійни. Ні приходить

Із панами наше зло, а як іноді

Молитви юс пристав, велика потріса,

Остерів між та ко даттім улодім боть

З оснепі клопників нівініюю мілівію

І завела стоди лазутів нас болез' нісса!»

Після чуків брат Клюгарі плекі седоносчи,

Ти євіо нозмову туба крізь вікно,

І ви шамов ~~зіз~~ брати відпинати не дав седо просити,

800 Ревів таї братів пізнал твоємо,

Що треба поспішити, віднайти таудоміх,

Іх примишти в келіях породніх,

А панетому поратуєш чати,

Якій і мінастири лим тіснати.

Він на коні віде левом лим фрінів сі,

А я за нами заміти зобсім не відзувив сі,

А як брати прийшли його з конем зацити,

Почали юшін звільнув Кровін обійтися.

3
О ту ногу Киринка наст, брат лишилъ
Птицъ съ и волѣтъ несе, но братъ бранъ
Два ноги и стукать захочетъ.

Согни жаль, со паническіи спасать,
И напомни, со соколъ и кричатъ,
Ратунку присадѣть, со ѿнъ уродъ укуса
60 О чёмъ виѣ тутъ и виѣ звѣрѣ жута.

60

Печехристенска бояльно зонтикъ,
Се же ѿ братѣ, чисты вѣдь же уродъ зонтикъ,
А волѣтъ: «Неможъ и то намъ не дать»
Недужимъ поморъ и пристанікъ.

Согни - може якои съ брати,
Что же христову виѣ волѣтъ речъ?
А хоръ воламъ, сиѣ ѿнъ воламъ,
То братъ нашъ Киринъ и то волка нетъ,
А въ зборѣ Киринъ хорунь, бѣстаранъ.

40

70 И съ Кириномъ до бранъ и ноги съ.
«Хо супкасъ до панастырскихъ бранъ?»
«Ратунѣ паноръ!» обѣжалъ съ
И пасхоръ волсъ, — «Братъ приѣдетъ съ намъ
Привести въ сѣнъ волами!»

80

Ми въ тѣхъ временахъ
Занѣмъ виѣримъ, бранъ виѣримъ.
Нынѣ бранъ виѣръ и ногами съѣдѣтъ
И пасхоръ, пасхоръ, пасхоръ
О стояхъ волахъ пасхоръ зерновъ.
«Отиѣ сбати, пасхоръ батока мово!
Ми виѣримъ, пасхоръ виѣримъ.
Пасхоръ и виѣримъ намъ зерномъ,
Въ насъ и виѣримъ зерномъ пасхоръ,
Чути вѣки, вѣсъ зернъ и ешь воламъ,
А то воли батока тутъ не пасхоръ,
Пасхоръ не пасхоръ зерносъ
Накомимъ зерносъ зерносъ,
О чумъ вѣки. Пасхоръ и пасхоръ,
Пасхоръ и пасхоръ пасхоръ.

57

Старого рицаря мы бережемъ
 90 Рыжим на рукахъ, въ Кенигъ засыпъ,
 Каждому брату Аланіа сказъ,
 Что сны твои, ики Крымъ росы,
 И соки зеленые деревни
 И память въснъ жива, дикъ блестятъ.
 Плачевою мечтой намъ даетъ
 Поганѣю старого. «Пі: воинъ
 Магистръ не дадутъ въсну кипчакъ!
 Охъ кровь текла! Тытъ міхъ ѿѣкъ грамада.
 Се тіло смерть вѣка съвимъ насыпъ,
 100 Но до сего днія тутъ помітъ сѧ!»

~~==~~ Рыжъ при старомъ все въ глазахъ просторнастъ,
 Къ склону не простираясь и въстанъ,
 И Кипчакъ въ сіннѣхъ чудовищъ склонъ.

Деніи бізгабанъ тиръ, монголъ илъ
 Рукънамъ, молінамъ. На білъ сѣѣ
 Ненаре тракта, ико ховъ бѣста:
 Не браза же, а баре. ~~Ненаре~~ тобъ якъ
~~Ненаре~~ тиръ дітъ, а мадъ илъ дінъ тата.
 Ізъгъбаний сухъ камъхъ сінъ,
 110 Но гарнъ сінъ, ико сїхъ не ножъ сінъ.
 Не макабъ, не юнгабъ, о чистъ не дібъ сѧ,
 Анже зъ таинъ непреклонъ злагідъ,
 Тобъ санъ не мадъ, ико я тунъ, же омнімъ сѧ.
 Не зорі сінъ макабъ зенъ въ зенъ юнъ
 Тобъ ѿ тунами, на бітъ не помітъ сѧ,
 Нінній, дікъній, ненаре огубній,
 Не мадъ дібъ макабъ ани юнъ,
 И такъ діасъ въсъ непреклонъ,
 Ико ~~зенъ~~ ^{зенъ} зенъ на білъ дунъ хунъ сѧ.

120 Ти искавъ: се Саланъ въ тканъ,
 Се бік ніжкія танъ въ зузы ^{занъ} монголъ
 Наканунъ ти приступаешь къ танъ
 Гулъви ножъ тканъ,
 Наканунъ танъ ножъ въсъ зузы
 И съвимъ монголъ ножъ
 И бізгъ ножъ танъ танъ зузы.

Ита же не забыть бороться с землю,
Что в тут низко, что заставить не хотят,
А предающим бояться.

Одна

130 И ужо суща помонивши тою,
Кого дадь свою мать в сей дні виживу,
А к добі нашестька всіх изгуби,
И разомо мертві юноші забрали,
Что нае чиє женої виживе ек мати,
Что більш нам в тих не тужи изгуби,
Что вони звичай зиживиши виживу,
И хвильи виживе вони разра,
Что ти на ті жахи нам дади виживу,
Что в спирі ти не даєшши вира.

140 Уасиці ти, что изгуби в сокілі сюзі,
Хто вони їа ~~згуби~~ зижавиши,
Іа вони сюзі изгубиши вира,
Іа хвілі звичай їи юноші виживи!
Не изгуби, нам не вира, а велася ся,
Что сриви так в сонці сюзі вирах виживи,
І згуби вони звичай изгуби ся
Іа сюзі сюзіх виживи на землю.

150 Марин-так убав ся пагубік - і вони
Німін, бригін, скамбіон в землю згорі,
Не изгуби, не изгуби ся, не изгуби,
Сюзі вони пагуби ся пагуби.
І барвіт ся, что вони венчі виживу
Наг вони кимо бороди на все і вони скоріні,
Він виживиши вони сюзі вони
Ізгубиши ся вони згубиши зо сюзі:

* Не забудьши, что нам Христос вівів:
Хто не виживе сюзі Христа на світі
І не виживе сюзі, не дійде в землю.
А яко ж та, что з тим співі Христі?

160 Келін вілківши від землі піднявши,
Сонці сюзіго виживи більш виживу,
Вілківши вілківши вілківши вілківши
Тримавши, піскути, лев вони
Дек се вони на вілківши нам заже.
То вони пакиши заже не зе заже вілківши,
Пакиши заже не заже, вілківши, вілківши заже.
Вілківши вілківши заже заже вілківши заже.
І заже вілківши заже заже.

- 5
- До сего же ви разговоу упомянута
 16 иныхъ гимновъ одного тѣса
 170 и/orганныхъ мелодий вею вѣнчанъ.
 1 Слѣдуетъ ви иные творѣния,
 Не подобно гимнамъ ви гимнамъ до Григорія
 Ли альбінітъ (житію) подобна суть.
 1 наре пѣахъ въ речѣ пѣніиъ вѣнчанъ
 Такъ і тринадцати въ речѣ Понтийскаго,
 Такъ же же гимнъ подобенъ мелодіиъ,
 1 правильнѣиъ гимнъ Савана."
- Заслушало ся арие у Марії
 170 и угодовна заслушала угла;
 Иного отка не заслушала та заслушала,
 И заслушала: Григорія и Заслушка
 Передъ молитвамъ погубленъ Христомъ.
 1 заслушали пѣніиъ наре пѣк
 Гимнѣніиъ гимну, бѣзъ стеною,
 1 угодовници вѣнчанъ хрестъ до пѣкъ,
 На ворота а вѣнчанъ наре Крестъ
 Словами подиими начи сказои:
- "Духъ живости, Живиши ѿ самолюбія
 Каждыи ся въ смири твоимъ мѣстомъ!
 190 Его слова - на венце же искрѣнія,
 Его гимнъ - вѣнчанъ законъ,
 И это подиумъ - се онои некоиъ твои,
 А чиніонъ - некоиъ твои слова.
 Ты бѣзъ сомнѣнія подиумъ твой: бѣзъ вѣнчанія,
 То небесній, что вѣнцемъ ти въ ити гла.
 Прѣвѣнца бѣзъ сомнѣнія въ смири Христомъ,
 Прѣвѣнца вѣнчанія съ твоимъ подиумомъ
 200 да въ огнѣ твои
 Поклони сѧ, поклони въ често твои,
 И вѣнчанъ ѿ него наре сказои,
 Ты въ подиумъ не гимнъ съ сономъ,-
 Такъ же и твои съ сономъ твои
 Поклони сѧ, поклони ѿ него съ сономъ,
 210 Комъ въ Кафтану склонивъ твоихъ
 Огніевъ съ вѣнчаніе подиумъ
 И въ пѣсехъ твои вѣнчаніе съ сономъ

Нечай а бүгүн дүүр і даітко тиң.
Ак даітко ша маб Көркүш түшті,
250 Оңдайтың сабын, бернең үшінкін,
Пака --"

На бүт схима галоңған
І міншіл:... оле, бүгде жаңын бори.
Дарындың үшінің ен! Каңбашының
А үшінің үшінің са, маб тунақ ү молі.
Ел бүгүн бап насынан.

Менең мұндаған 250 І міншіл,
Шо жаңын үшінің үшінаның,
Дарын, шо скривел үшін тан үн,
Шо не балан ша сказат үшінаны.

260 Нашаң мін. У кемің үшінің ~~жас жеремін~~,
Олең шағын мінек. Гүлгүй дүб ~~октоберен~~,
На үшінкіншін. За жерсі молкін
Нізгіләт мінің і молкін, молкілешін
Сілб, нашең шағын шо жаңын молбай.

"Молиң мін Фону, сину!" ^{швейцар} а ~~протестант~~,
І перед иконамиң образом Христа
Миссам ша і түсем ша
До шың жемного, шиң үзін ү шың
Жесім і ғарыш молитва дастан.
270 Шиң түң же наң ғаландың шиң үшіншін шақ
Послав міні: а үрдіншін да тақ
І үшінші, ак молуб, шо калоң үнде
Дүкестің күміс, шаң оюн ~~төртін~~, архан,
Даңбыншін шаң молитва мела браны,
І Кронштадт, Кронштадт ша мінек ваннаны.
Шиңрас мін, шең ғашкіл ақын
Дарленко І шиң дарто да ү дүшкін,

Дарленко конін оғың түң күкін,

Дарленко б тиң калғарейтіншін сиң

280 Шиңкас, шоғырткайтан болың жаңы:
Шиң дінен сүйкелес мінберта да б үшін,
Шиң дінен бола мінек меб үзін і б үзін.
І брезеті - үшіншін конілік - дарлық,

І уш тан б кемің молаб үшін,

Ін дарын жаңы шоғырткай болың,

Ін мін - село не дарын і не үзін.

9

Люб амелика музика тісова
Бүгүн да мене. Раго привітам
Джих би брати. Тараса старші з ба
Карника привітади паврати тім.
Привітади мів року. Павати, помітвах
Дин дуб такий гордий, небіомий,
Тарасов, належний сйт незримий
Мак Балух то фундамент ^{Убо} то пітрас,
~~Что з привітади тобі тім~~

Что же искать в ней на ки-санна,
Зародыши вону на биту сбит,
И вонческое в ^(ж)иноти и морбанд
Пурпурное big Nero и маскуху ойт.
И барнда, как погено ступает вон
320 Нечем вонким, бензином вонах,
Вону неизвестную вончи вону на биту,
И вонже К ^(ж)иону гардамики тар;
И вончий вонб ^(ж)е вон, не зла вон:
«Се вонким фундук бен гардами и донж!»

11

І чо не він біг генер вона
У пану чайку чисто пухома,
І хор мілким в ти же хима,
~~Задублені, як після вогна~~
І куб, чо в ней є зерни сітана,
Чо не поміти се вона пухома,
Чо потяжко жас сітка вогни
Планде брати в помітах і пітах
Сітка. Спекав у пепе серце вах,
Чисто чист, ноб прокурвати спеки,
І та че міз зале неї хран замеки.

Ах ось Казак мініструє Митрополії,
Чо нас побудувати мозгом відібрали
І з гаїв окон складати проктори,
Что сперечину не відібрали,-
Чо гібкі до бугар біх прощаю,
Джакину пакистанську бона упрацює:
До че на Коня стоять багати?

280 Но на Коне степом бока рана,
Но зев в арх умбар и мистса,
Но нуб зобогута & Кин-Таки суба,
~~Азатто~~ Кинт & Уриах big оруж стуре, — (Кине
Но ~~зебетас~~ беджесе на скаме каминук)
Днаш панстук, шаторык мобиба,
Но мэр-ни, не мэр, а пугар
Мак башка, вонно, ага егже кяр.

Не забудь, что в ногу пади идице.
Чисто греческим шагом идице. ^{24/19}

390 У нас не будем Ти заслужить, а
С твоею любовью будем изгнаны,
У Кырило не будем изгнаны,
С мечом же, under якою сяде.
Наша же мысль,

Бы насторожи ^{ся же} народъ ^и възьміши ^и архівъ.
Възьміши ^и архівъ ^и възьміши ^и архівъ.

На відмінні вигуляти не винаде, а
У сонці сундукі не вгинати ваньки.

400. *Am. obscurus* *maelegans* *australis*

Сык, сык то брам. Краснодарский край. 65
"Быть может то нас! Не сан (з) ворово!"

Бачати він починається з цього

12

Ты то с rare серег тиа ми.
Ака миј гум Копимарка појуба?
Ма а берис ю Келис обро
Дети норо. ~~Дети~~ нор, ~~нор~~ нор. Горо
9 к, ~~ногу~~ негуро биг нор суба.

"In der irgenden?"

"2".

7 номинар гілтана Казати,
420 то брат оғын - ина то не ма-
страгаб са кіно жо ти тікне,
7 кіном жоджың са жо ии Кімната
7 халықтын сұбанды ненесін
7 іштегендікін, жатырғын жарас
7 нақындык неболынды на үріх,
Пімбігаб 7 мемлекеттікке білекін
7 Аренесін іштеді және жарас.

"J'aurai tout signifié lorsque tu ?"

units a an negotiatio n wi g baros

Многие из них. Юна Курара: "Музы!"

430 Тігдабин сә ғобін на землю бояу,
А нонғындағын да тока ізбілуго
Істанғе драти б үрінші Канатын
Мұрындың да Консулар Қызынану.
І бейт ғарден наставаючи прикин
А мөбіл ғиң : „Кашы, күйкесе де оғы ?
Ісан оруна на драмах үнділу.
Стоян би амбакиң, оған б үнү,
Оғын мүшк ~~жасын~~ жасынаның і ғолың ғолта-
Марин.
А ғилемнана мүш ғасанана дисе,

4. У бактерий ^b клеточная проплекка:
"ce bin".

13

Коне спіріа жасында өткіне жүркә
Ж білбіл вілім, Коне өткіншің ғалоқа,
Ж үзен ти, ат ә чылдах үйлөп әтке
Сіндерінде, жаңалып в артабан діргінің
Ж үйінде, шілдіна кесіліп үшін доходитъ!
Мак жаңарын, Коне ота жаңе
Арі суба ғалори прошураса,
Ж б інершін әйткі тақ дұза мін
58 Сүнгінін күнде да дүниң стаса,
Мо заманын, жаңалып әткіншің (жай, жай),
Коне дәлдікка мекін, жаңа дүркін.

Ма рој! А чөн мөбүлүкчөттүнаб,
Даб таңк магинуу, нөгөт иштөт да шашы,
~~жибекчы~~^{жакшырчы} ! Көнүк чөт пай мөбүлүк
2 Соңдук мөбүлүкчөттүнаб
Жакшырчы, нөгөт мөбүлүкчөттүнаб
Магинуу жо ока мөдигүнчүү
Ушар же, көм ишкүй кийе Каражи.

760 Так була так відко стара ініціатив
І хунтарська мрежа діяла кай:
"Не відходи від мене і не будь від,
Мої членів навіть і ото була.
Дій відповідь ти місце, ~~по~~ співував,
Чисті землі місце співував,
Із замін від обробки, чорногори
На місце, але І може зберегти він.
А І усіх ходи нова ~~ідея~~ ініціатора,
Хоча місце співував сі Нарік.

470 Та він, що в інсюбі поважається
Вораб'їві ботківі сі, підсікається
Ціо інсюбі, інсюбі поганіше мене,
І чи то ком, побачив, в Істакі не руши,
Ком в поході сперів мене супре,
Ніж ти тобе я більшою відміну.

Лягушка не выходит из ямы
Синий непреклонный ходит по земле,
Думает о том, на каких тиблоках вон
Лежат пакшнубы, а не токи, и на
Лягушебо, не мигало.

Лівана
Завітка. Дев бігунів увібрах магін.

"Мій сину, сину, чо вона скаже?
Что ти на се?"

Мовить, що та сіра
Чорнік, селянин і огі Задніпрада.

"Скажи, чи правду відбила вона?
Хримто тобі післям та Кімко!"

Мій Задніпрад і нарік засів і гна
Думі засів сюта на ділло гна:
"Цік не було. І я не змію."

У мене неб гаряч і сердя вів.

На осі Кімкої післяє сіро і чорні,
У могої спущеному нознамі
Кримкої і в мене вонші засів.

500 Уримко Кримко ніжки ті лібані,
А земі Кімкої Кримко: "Прекудне Кімко!
Пти че післям? Пти че не жар?
Цік є тобі в шлюзі не видав?
Цік хором і міні прекудно забрати?"

500 "Мій сину, сину, чо їх відбла скінит,
На тобі? Чо на се Кімкої сарн?"
Кімкої сівів негріхом і вібріт.
І я засів: "Чо си тенер магарн?"

~~Задніпрад~~ Кімкої.

Зорі харів, наї тенер і хне!

Лівана.

510 Магар, міс за хітли вів мене.
І я засів:

Мій сину, спасибуйте хіх магаре.
Хот не варто ти сін ^{Чорн} засів -
Примканим засів ^{Чорн} засів -
Що їди і сін! Чіх післям ти засів нас
І волавши монастирські сіні,
Мій сину тут і чіх таїхів сіні,
А мене і сініх засівши не засіх.

На тут Марія чист мін до міс
 І скривлих: отре, брати Кара ~~з браті~~
 52) ^{мін} Мілані не пеце, як чищені у чист
 Ось ярмо, як на Кормарівки хід
 Не від, на місна ти страсній дівчак!
 Странна вона! Не можу я глянути я
 Ка пісес страску. Пеколна мука
 Не може жити бути-ж я зміє!

Міс відне чист, міс розе міс, брикі,
 Мілані несе да срібле ти сюда,
 На вінчаній старій годові

530 У міс ходили срібле якощі.
 «Дін вінен» - дружка драму співала,
 І про одне міс я відчував,
 А щоби скінчить бути юного скандалу,

На від часів приступи, а там поману
 Скривлих Марія. І відомість
 Із Кормарівки шестом. Дін уважав са
 Закату, якби місна і міс
 І горіло. ~~І~~ Із Маріном із місом.

540 „Міс чист ти які промовлені міс,-
 Скажи тепер, які стало са із тобою?
 Не дійсі! Не живеш братів босо,
 Вінженон зало ~~хітрум~~ бутий Крас.
 Я привів ти, я ку, я хто ј нас бути чисті?
 Більше як міс нам, поділіх місні, я
 Ти чистим як ~~хітрум~~ зо місні,-
 Інші ти не зможи тих інших віднести?
 Поти зовуть са: Снобіз, Надія, відната.
 Ти чистий са, місний і не зо камінів,
 А більше від міснів я тобе зміє!”

550) Марія стояв ~~хітрум~~ і від місів.
 І гарно я на ~~хітрум~~ камінів,
 Помаріно, я то ї чистим місів
 І чиста як міс місна, забута.

562) «Невесомий Крас, я срібле Кормарівки!
 Із міс ти зовту власів як міс місів?

За зупів свою Кі怆ов зри зупів
Він за скриви читає твої? За душу
І душу; та хором Твої че слухати,
Оце ватаже місце че сквернити?
Покай ся! не ти дум тоді зупів

56) до пам'яті. ІК за твій час свою
Не зникло воло, не виникло гордство,
Не виникло ~~леша~~ братів зіх
Лбій зупів,

І не відомо що хідли ти зібраний,
~~І по~~ ~~зібраний~~ Кі怆ов ~~у~~ Кі怆у ~~на~~ та ~~так~~ зібраний,
І пам'ятіше на віхи прошенню
І бачу за тобою сам ^{ХКНУ} ~~зарані~~.

Пройшли три дні. Всі спати зібралися
На монастирському подвір'ї. Стаб Магід
57) обізвувався під час іх зібрання. Він
Більш був імовідчай; не обізвувався
Анісия думо в тій скоріні співати,
Лиш я заспівав сіх тих ставких іхніх пісень
До нього тихих золовом озвав ся;
ХІдомаєм ~~ж~~ аказати? У нас ти ~~на~~ ^загуб ся?"

"Не відіграй" - відповів він відігравши,
І ~~з~~ ^загуби вупо чудесі нього.
До спратії зберіг ся я приєзжий
І з пам'ятіш: "Не знаєте звасяко, юзко,"
58) від синім звітуло яко природі нього? "
І оголосивши скажали всі: "Зі синим
Че нього інші, юз природіли як зі синим,
А природі нього інші відігнути нічого!"

Пісам ^ї я обдумав за тією
То в чистоті чистої думої ~~та~~ б'язогі,
І не буду чистої думої
Ні в ходзіні, ходи в отілі приході.
Певно личинів все та єдіній болю,
Поки не виїхати юз ніде,
59) А сам зізаточисиши до сміялу,
Аби не застражено сі туте ніде
В лбій думі, аби б'ям сонім уому
І крибуць відомо не чинив піскому.

7 Коитдай дель ви штав на Коршмаръ,
 630 и донаріде знову маистура
 630 оулкорота з чомаганем своім,
 Ало з чучниню та патюю корбото,
 630 ю бкого вчлася розпустити розбогу,
 Нападе силою на южний чим.
 630 Але минали чні зеятами Тихо;
 Зеятами, милюю чамре лихо,
 Пта наль вдарилъ воню жовгрило.

7 Пройшали три місяці від тогу чим,
 640 Ек на Маріна та на скоту пена,
 Коли єдиного ювінку, скоро сйт
 Заступало у маистирську драму.
 Се був Коршмар із ним гиманій супровід:
 640 Кінь віз доку, їзячко їмля у слід
 Ек же відчая, ю вбула за побиваньку матчу;
 650 Вона несла побиту дитину,
 Приній ішов Коршмар ізів свою дружеину,
 Закинувши ажі дать чи віть
 Оруннихіх іхал на конях пахіз патъ.

7 Маистирський вір жи всіх іх не вищіналъ,
 650 ю же не сіамого дитину охистили,
 650 Още іростів Коршмар. Ек се є, чубрічни,
 Маріна він покликавъ попросивъ
 660 ю пукану відавъ хрещенку дитину
 Й сказавъ: «Пвоню величко прошину
 670 Даруємо і аж докакося,
 Але дитинаси не хай буде глохъ.»

«Амінъ!» — казав Марін і в руки взявъ дитину.
 Погі дотівого спору мовивъ я:
 «Мене аж до вітувства ти пінужавъ се,
 Екого доси та куперто відпиратса.
 680 Не проклериши тесь за твій великий звіх
 Зачеванти твію і запуди гречів твоїх,
 Пта вічтенько ви маистирська братва

630 Замкаєте замок країна та весь свій бік,
630 Роб брилів пані да чини від Адама,
630 І вітчесер не нам ти чудовівік!

Сказавши се до брати із зверненням
630 аж до брати у Манасієвічіві,
630 Він мов отвірши візду про зириама
630 ~~ко~~натих, що там за брамою дули.

Марія хміль се таї з дитиного буках;
640 Але ж біт немов умер від хвили.
640 Ти з короманлем до Киршихи він потяг
640 Інти руки твої вівій зуприймали,
640 Мені се вів думку не вівийшило.
640 Нрма хміль від нутрівнє міні нали,
640 Заніж замкнулася віре монастирські фрами,
640 И мое сухіліє сундукінне аудро.

III

640 Заснув я сундукійнотої гідної
640 Рябого спав, і не будо мені
640 Ніаких привидів. Аж зетебнє по півночі,
640 Чорчим ~~або~~ третім моїм сні
640 Мені схвиль се рицар гой старий
640 Отечъ Маріяна, що покерміні нали,
650 Дхвиль са білоби віль, ~~сундукій~~, що йдіте Крій,
650 Мов підіймакть си ~~трам~~ з івасі ами
650 Й утворнє припомовай турботними словами:
650 „Не маю сундуків ніч земарю.
650 Щечи з/годи з дитиного моею?“

660 Хочів перехрестити са авічії,
660 Але руки не піднялися б мене,
660 І видалося карауз таке мені,
660 що сонадувши віко та стиснув
660 мене прикрило. Незнаю чи об я слів,
660 чи є привидови що було він побісти,
660 Пай що би співався за йому побів,
660 Коли немає при ноги сина вісті?

18

Була мрія бту ніг діраніку златій боза:
Заснуть неміг, молибса лежати,
Але незнаю чого просити б'єга,
Нічиме втім хеснокого уточи
Зарікся від рік нівиходти
Джерлії, аби же ділам не подлучити.

69

70 Таки рік дезвихідно піоній
На синеву віто самічта на лохій,
А Манастиркії щіль на рім не поте/міли.
Інші юстиро/з, нівідку приві/ні
Не пришігали Кло/пітів мені,
А ютала поза му/сами творчес
Кому/зким вітчесалось чи мірилось
Приє не знал житай знати не ходіли,
Аби лим/нам спокійний макасти/р
Аби лим в нім/боний лад і діни.

680 А як прийшла річниця тої ноти
Аку останне бачив діна/м
Маріка зівь мені той самий сон присни/са,
Отець його б'єгні живий мені зивіс/са,
Вінє не кро/блив, не такий страстний
Але впер в мене погляд свій сумний
Улюблений монумент піднявся з ами
До мене мовив зівь бурбутним словами:
„Не мене я спокійно підземлію.
Що ти зробив з дитиного моєго?“

690 710 У мені немів застуда крові
У зіркових віконів не знайшов
На землі гей, до вісі рік не зайдався
Нічим зовутима і вітерів/са
Давіть за хмур манастир/а глядіти
Люшо/зув зораманастир/а/ке знати,
Чим було вікавити сіта твою дуло/на/ти,
Аби не вітратити зоспідню блажості.
У зівів я рік дезвихідно піоній,
На седе сам нібу ніволово на лохій

73

Се се біг всакоі привычи сторожив.

20

Фотографийма літніх та і ноги,
Ходи Маріна ся ~~востат~~ на свій очи
Востаннє салю, і вже встать сон
Понад мені приступ са. До вікін
Моіх застукало, я нісі мільдеу
Зливато сенкестіл й залишато,
Хто стукав за місту самий Мирчъ,
Із якої торік ляшат у зомбовині,
Пленер стояв у північній гаупті
Ходи вікна - Марінів се отеу.

«J

710 Імовин біг до мене: „Не відміна,
Хотя я докубачий юноша. Дорого
Не мінту зернез тече за чінти,
Ані розгатає са з кендерлею.
Том ніз він побігdem таєкі ти
Шоти зілодин з дитиного міні
Заремлю ти зілодів вій Кенгі Аеволиц.
Згід я звітує він постин, як він походиц.
Альянські / альянські / альянські / альянські /
Ато думка звісно не відійде у відміну аму.”

720 При таких словах щез привид бікна.

Було його подви не сміта
Сили разом, а по рибаківки ходівіла.
І він не думів зридула се звірів:
У чи пані засіїло, скоро гілько встану,
Ліжуха засіяла машистикъку злону.

Пта зумівши таки зістало:
У панікі неміт сили відіврала,
Мети на кілька орів до хідка тільки зала.

Прийшов зокликаний фрат Асаніт,
730 На неміт свій лікарський саб робіт,
І він почав його розпитувати про сбіз.

Він сілівше зінав звичайні біг час від
До злаків карікіх раб і пчухових петіх
Його не вінагдо сіліміт сустуніх

74

І до дозарих і до сідних
Що були, а то веюди у дами були.

І ю сироте ми поговорили,

В гімназії ~~стара~~ Марія Могильський Камінь захищав,
Дівчата захищали.

Чи всміхнувся Арапіт. «На більше угребай.
Пам'ятаєш з будущим і після Коді братів,
Ни здогадити і ти не будеш моє
Захисником.

» «Ничого чути не можна?»
«Ти хто зможе яку там іномін носати?»

«Незнаю, мовби Арапіт; а я раз
Чибо ж був чи нічого для чутини,
Відікликаєшся, щобати кількох чи однини
Маківки які відома через дівчину;

Чи відома ти чи нічого ека;
Крім дівчини я нічого не знати.»

Од Арапіта я по хвилі знов питало:

«А від ти чи нічого був, то гой! / Марія ~
Не мовби ютобі підмече від?»

«Чи нічого мовби, Арапіт, більше?
Ізумре постуши, як чоловік,
Замінив через мене свій чехтю,
І я не більше відмінної бу.

І ставши з Арапітом міжкувати,
Від зтим Маріям постушили нам,
Імови Арапіт... я надій більше недам,
Арапіт як сікоти відібрали і відібрали,
Що разі від іного у манастир приїхати,
Ім дільше, що потів більше від корубати.»

Лінія німовірно сидів чиось запинено,
Із поганою зіркою чиє відряди мінуново,
Імовину відібрани її відібрали Марія
Із більшістю галас пристався від.
До Арапіта від сказав: «Буде так:

Чи відома твоємена йому найпрекрасніший знак,

22

Прийму його вістю світу обитель,
І буде він належати нам сонячель
Без низки неческих, без чумної вислуги,
Візьміши вченько, без притиска, таїнствоїстих,
Між нами буде він крізь, нівсих, нівтих,
Улюблений для Кухарівської послуги,
А ін рік він у скінченні сієтимуть друзий."

Нічого Ароніт на те не скаже,

Личі братії слової ті передав,

78 Вони-ж самі наслідують
Маріїв манасицький чин вівчи, —
Йому на склоні затишне чистло,
А душі чисті її видати ще буде,
Маленіку Келію при Кухарівському.

Остань привін він фразмологію рік,
А між чистими десять літ відійде.

Як гам внизу жите своє болік
Енчукавися, мені зізнайся

Дури погоди, його течіїні.

74d Світ він привін рігово не скаже,
Нічо чоло міс не зобовезе,
Макінє знайти-мутів пізняків і відоміх.

Підійде чиора в південну гору

Брат Ароніт до Келії ханеї

Від імов Маріїву приводячи читину.

«Сей хлопчик-камін, із Келії вості

Привід до місній стукав завжди

І кати! Віори спав вісім днів міс тато,

І віори спав, не хотів рано встити,

І нікогда від німів подавати!»

Заглянув він в Келії тісі,

І сказу, неческий ленівські Марії;

І сказав міркую з практики своєї

Чине зві ноти і ченівським біт.

Ласкава з філіїль востити вісі,

Заглянув тири, де йому став саскія.

Весь покійне тіло чисто змити,
На похорон приготувати зарядити."

До Келії малі місії відуть,

- 810) Усе зуло нам відомо нітлівогу.
Маріялена простергий на землю,
На зручак руки зложенні і босі ноги.
На нім озирка змуса інші підібіна,
Лише безвусе, якоб у ~~місії~~ (ні),
В руках малі іконака зложіткані,
Едина пам'ятка покійного бітьє.

811) Заряд заспів у міті тіло

Під гут стражданням на землю ласів небудів:
Як філо в Келії підземнім заспівом,

- 820) розкидали його два брати-укли бечею.
Ми дісталимо, що сім'я мучні, але жива.

Поставши їх пращера зважені лиходії,

Зівши криві зіпсовані зуби,

Але по бечею відчайдо, що єї відчува

Представляючи засла, наше руки вубіт.

І перва зуля камінкула чисті

Пря коричмаря Га про його дочки.

І любивши: "Лишіть тактиль се злаїнівле

Заслає стражданням до ніго зникні!

- 830) Суміжні поклоніте коричмаря з дочкою

Під згодстій іх чілоди традоку ю:

Пане канітв, що сталося тут чнас,

Лишіе канітв: "Ізумлені просить вас!"

В дубрії прийшов коричмарі Вівієнна

Архієпископа заспівіть миха

Вівієнна із доскоїв відгадала

Любілала ~~з осінніми~~, ту з іншими з тиха.

Маріяни бітве фаврик місії та заспіла,

Раділа, що їхній бітве має впереді,

- 840) а їх на тіло заспів зирніла,

Лицьом битве заспіла, щас зітхнула,

Ніби в смішку солітетів білерила.

Корыларіңің үзінштакон құбығасы,
Төсөңдікі ісімден ғаббіва,
Пісапаның меріндең ғаражуғасы,
Мәтінекасың ғорнаре ғолда.

А балының токетілесі мектеб
Нога ғоғқа, не ғалібіне ғозлиғасы
А ның ізметің ақсқотиң ғана:

850 Пи мәримұх, мүшінде ғұлапто!
Ну, же-нің көріні? Рын ти ғынанас?
А дайс болыңға ғоғқа ғытінү!
Қадамчыңдағыс ғостиңү
Нажеңің ғандардың нағұлағасы да ғадаңас.
Дүңг-жінәлем? Жо, сөтбій Марін?
Нұстапағаның тиңде үемі.
А, да? Нер мұнай, але ғібінде бін?
На мағам, кіас ғаражиңде ғақи маны?

860 Пи ғарынжы, мон-шахыңың ғылымы 33ів.
Пи нер (жетіз вортан) биңе ғенотінің.
Віғадаң ғашынка сі, лимадаң ғашын.
Нажеңің мөйіндеңі шык, нағиң сағотка үзінің,
Віғитуккенің іх тиң табиғеніңде ғылымы
Пи ғақораның іздесің ғылум!

Сказавши де Корылар ие палынуб дінік
Жындура ғаббінанкиң ғасынүб,
Да жетініңдең ғашастарда шерілу,

864 Пи дініндең ғаббали ми иңде ғылуда.
Роңатқа да, ғаражиң-567 нағисаны бр-1857, ғоджіндерд ғ. 18 деңе,
Санғын.